

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstr., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10. h.

Upravnistva telefon št. 85.

Poslanska zbornica.

Na Dunaju, 11. julija.

Seja prične kakor navadno ob četrti na enajst. Poleg nekoga nemškega predloga, stavlja tudi slovenski koroški poslanec Grafenauer predlog, v katerem zahteva naj se zopet izvede razbremenitev posestev, da se obvarujejo s tem mali in srednji kmetje pred končnim pogibom.

Dr. Rybář in Mandić interpellirata justičnega ministra zaradi zavlačevanja imenovanja na sodniška mesta na Primorskem; dalmatinski poslanec Vinković interpellira trgovskega ministra zaradi zidave župne cerkve v Št. Vidu in poljedelskega ministra zaradi prepotrebne cisterne v Janjini in oskrbovanja večjih krajev nekakega polotoka z vodo; štajerska poslanca Ježovič in Roček interpellirata železniškega ministra zaradi nedostatkov in slabih razmer na železnici Celje-Poljane in pa zaradi zapostavljenosti slovenskega jezika na tej železnici.

Nato se nadaljuje debata o proračunskem provizoriju. To priliko porabi dunajski naprednjak Ofner, da urgira že res tako nujno potrebno reformo kazenskega zakonika, preiskovalnih sodišč in ureditev v zadevi preiskovalnih zaporov.

Krščanski socialist, Dunajčan Biellohlaček napada po svoji stari navadi socialne demokrate. Ker očitajo socialisti Luegerjancem, da pri uradih, kjer odločajo krščanski socialisti n. pr. pri dunajskem magistratu in nižjeavstrijskem deželni odboru, drug službe ne dobi, kakor kdor je znan kot pristen somišljenik dr. Luegerja, in pravijo, da greše s tem krščanski socialisti proti členi XIX., kjer stoji zapisano, da so vsi državljani pred postavitvami enakopravni, je odgovoril Biellohlaček — da pokažem, kako bistre glave so ti ljudje — tako: po tem členu se sicer lahko razlaga, da more vsakdo službo dobiti, ne pa, da bi jo moral!

Veselo je bilo poslušati, ko je branil in povzdigoval nemstvo Dunaja in kričal o nemškem »Besitzstandu« — veselo namreč vsled tega, ker je Biellohlaček po rodu Čeh, sedaj renegat in zato pristen nemški

Besitzstand. Biellohlaček — made in Germany! Resnica je namreč, da so vsi največji dunajski Nemci — češkega rodu. Kaj pa je ves Dunaj? Kar ni žida, je Čeh, oziroma pomemčeni Čeh. Da bi dobili Čehi na Dunaju češke ljudske šole in ne bi morali pošiljati svojo dečo v nemške šole, kjer se učitelj pričetkom z otroci niti besedice ne more pogovoriti, iz enostavnega razloga, ker otroci nemški ne znajo, učitelj pa ne češki — potem bi bilo v nekaj letih dunajsko nemstvo tako razcefrano, da bi bilo strah.

Za Biellohlačkom, ki ga je poslušala polnoštevilno krščansko socialna stranka, prične govoriti nemški socialist Beer, ki se poteguje zlasti za osemurni delavni čas in navaja na podlagi statističnih zapisnikov, kako zdravju nevarno je delo, ki trpi dolgo, zlasti pa tako težka opravila, kakor so kovinarska itd.

Za njim je govoril vsenemec Wolf, ki so si ga hoteli ogledati zlasti vsi novi poslanci. Wolf ima veliko govorniško rutino in vse sposobnosti političnega agitatorja. Mestoma priroji govor celo poetično, lahno se poigrava z besedami, v desnici bel listek, na katerem stoji nekaj besed, z levico skuša podati ponudarek svojim besedam. Kadar se nekoliko razburi — in to stori Wolf večkrat — mu padejo dolgi kodri po čelu, govornik jih popravi nazaj, požirek vode in govor gre z isto spretnostjo naprej.

Taka je oblika govora; vsebina je vsa drugačna; kdo je še slišal, da se godi Nemcem v Avstriji najslabše, da so nemški uradniki preganjani, če kažejo svoje nacionalno mišljenje, slovenski pa žive, kakor ptiči pod nebom, živ krst jih ne moti, če agitirajo za svojo narodnost itd. Vlada daje za slovenske stvari tisočake, za nemške niti vinarja. Vse to vidi Wolf skozi svoja vsenemska očala.

Ko se je lotil socialistov, so pričeli ti z medklci. Wolfu so sekundirali njegovi somišljeniki — proč od rimovci izvoljeni za glasovi krščanskih glasov! — sekundirali so mu tudi nemški krščanski socialisti, socialni demokratje vmes in tako se je pričel kraval. O mirnem zborovanju ni bilo več govora. Socialisti so očitali Wolfu in ostalim vsenemcem,

da so se oni kot ustanovitelji in nositelji ideje »Proč od Rima« zvezali s klerikalci, ker bi drugače pri volitvah sijajno pogoreli; Wolf je očital zopet socialistom, da so se oni ravno tako zvezali s klerikalci, ko se je šlo pri predzadnjih volitvah v bavarski deželni zbor za to, da prenašajo nemške naprednjake. Wolf je kričal poljskim socialistom »poljski ljudje«. Ko je dejal, da je svobodna šola le socialno demokratična iznajdba, so mu kričali leti »lažnjivec«. Predsednik je zunan zvonil. Vpitje je jenjalo šele, ko je Wolf končal.

Nato je bila seja prekinjena in se nadaljuje jutri.

J. F.

Češki klub je izrekel podpredsedniku Začku nezaupnico, ker je vzel ruskemu govorniku Markovu besedo, češ, da ni ruščina nikak v Avstriji opravičen jezik. Markov in tovariš si prizadevata, da bi se ruščina tudi uradno priznala kot jezik, v katerem se more tudi v Avstriji javno razpravljati. Dejansko je namreč res, da obstoji v Galiciji in Bukovini neko društvo, ki izdaja slično slovenski Mohorjevi družbi knjige v velikoruskem jeziku in tudi list »Galicjanin« izdajajo Markovi so mišljeniki v ruščini.

Jezikovno vprašanje — rešeno.

Dunaj, 11. julija. Po dolgo trajnih pogajanjih se je danes končno vendarle posrečilo ugodno rešiti jezikovno vprašanje v parlamentu in s tem odstraniti Damoklejev meč preteče češke obstrukcije. Čehi so se zadovoljili s predlogom, da ima češke govore v zbornici ekscerpirati poseben uradnik v svrhu, da se potem priobčijo v državnozbornski korespondenci. Vprašanje protokoliranja se ima rešiti poslovnim potom. Parlamentarna zveza čeških strank je imela ob šestih seji in je po poročilu referenta dr. Hrubana z večino glasov odobrila gori navedeno rešitev jezikovnega vprašanja. Kakor se čuje, se bo poverila naloga ekscerpirati sti s to rešitvijo jezikovnega vprašanja češke govore v zbornici ministerialnemu uradniku Veleku. Češki listanja niso zadovoljni in naglašajo,

da so češki poslanci v tem oziru doživeli v bistvu občuten poraz.

Konferenca klubskih načelnikov.

Dunaj, 11. julija. Danes opoldne so imeli načelniki vseh klubov sejo, na kateri so se posvetovali o sestavi dnevnega reda za bodoče plenarne seje in o načinu, kako se naj reši proračunski provizorij v proračunskem odseku. Sklenilo se je, da v soboto ne bo zbornične seje in da bo proračunski odsek zboroval v ponedeljek in torek. Prihodnja plenarna seja bo v torek, v sredo se prične razprava o Luegerjevem predlogu glede cesarjevega jubileja, v četrtek pa bo na dnevnem redu drugo čitanje proračunskega provizorija. Na predlog posl. dr. Ploja se je sklenilo, da se ima še v tekočem zasedanju razpravljati o predlogih glede podpore po ujmah prizadetemu prebivalstvu.

Po sklepih konference se ima izvoliti več odsekov, med temi tudi tiskovni in ustavni odsek. Ustavnemu odseku se izroči brez prvega čitanja predlog za revizijo društvenega in zborovalnega zakona.

O jezikovnem vprašanju se ni razpravljalo, ker je dr. Kramar izjavil, da bo jutri vložil v tem vprašanju poseben predlog, ki se naj brez prvega čitanja izroči poslovnemu odseku.

Legitimacijski odsek.

Dunaj, 11. julija. Med Čehi in Nemci je prišlo pri današnji seji legitimacijskega odseka do burnil prizorov. Za referenta o izvolitvi Poljaka Dulemba je bil izvoljen Poljak Loevenstein s češkimi glasovi. Češki socialni demokrat Prokeš je imel češki govor, v katerem je ljuto napadal radi tega glaso vanja češke člane odseka. Proti češkemu govoru sta protestirala Nemca Biellohlaček in Sommer, kar je povzročilo oster konflikt med Čehi in Nemci. Večji del čeških članov je na to zapustil sejo, kar je povzročilo, da je bil za referenta o izvolitvi ministra Dzieduszyckega izvoljen socialist Wityk. Poljaki so vsled tega vplivali na edinega navzočega češkega člana Mysliveca, da je šel po svoje tova-

riše, da so se vrnili k seji. Ostali referati so se razdelili, kakor so želeli Poljaki.

Kriza na Hrvaškem.

Zagreb, 11. julija. Včeraj se je nadaljevala konferenca hrvatsko-srbske koalicije. Vsi govorniki so naglašali, da se mora z vsemi silami delovati na to, da se sabor razpusti in se razpišejo nove volitve. Pri eventualnih novih volitvah bodo koalirane stranke v vseh okrajih postopale složno. Danes je koalicija razpravljala o proklamaciji, ki se ima izdati na narod, in o taktiki napram Ogrski.

Zagreb, 11. julija. Konferenca Starčevićanske stranke se je udeležilo 18 poslancev. Na seji se je sklenilo, naj stranka stopi na odločno opozicijsko stališče napram novemu banu. Stranka izda manifest na narod, v kateremu bo odločno povdarjala svoje protinagodbene stališče. Večina govornikov se je izrekla proti kooperaciji s hrvatsko-srbsko koalicijo pri eventualnih novih volitvah.

Zagreb, 11. julija. Hrvati so jeli proti Madžarom nastopati z bojkotom. »I. hrv. štedionca«, najboga-tejši hrvaški denarni zavod, in »Poljedeljska banka« s svojimi podružnicami ste sklenili prekiniti vsak promet z madžarskimi denarnimi zavodi. Zgledu teh dveh bank bodo sledili tudi drugi zavodi.

Iz Ogrske.

Budimpešta, 11. julija. Vlada je predložila zbornici zakonski načrt o ureditvi finančnega položaja glavnega mesta in o nakupu Margaretnega otoka, ki je last nadvojvode Josipa. Nato se je zbornica na dolgo in široko pečala z oselo bivšega ministrskega predsednika Fejervarya ter razpravljala o upravičenosti njegove pokojnine. Debatu je zaključil dr. Wekerle, ki je pozval zbornico, naj se neha pečati s takimi malenkostmi. Zbornica je nato odgodila zasedanje do 10. oktobra.

Kongres ruskih revolucionarjev.

London, 11. julija. Odbor ruskih revolucionarjev je sklenil, me-

LISTEK.

Beseda o slogu.

Ljudje imajo o pisateljih in o pisateljevanju čudovito naivne pojme. V obče mislijo, da sede pisatelj za mizo in da potem kar piše dokler se mu ljubi, po njihovi sodbi je pisatelj najbolj podoben pticu, ki tudi poje kadar hoče. Omikanejši ljudje imajo nekoliko boljše mnenje. Ti namreč ne vidijo v pisateljevanju zgolj mehničnega opravila, pač pa sodijo, da je pisateljevanje prava igra, ako človek enkrat le ve, kar hoče zapisati. Le malo ljudem se sanja o težavah, ki jih ima pisatelj tudi še potem, ko je že dovršil pripravljeno delo, ko je že ustvaril ogrodlje svojemu spisu, ko je že na jasnem s svojimi idejami in sploh z vsem, kar namerava v dotičnem spisu izvesti in povedati; le malo je ljudi, ki pojmiyo kaj je slog v najširšem pomenu te besede in kako težak in velik boj mora dobojevati vsak pisatelj pri vsakem svojem delu, dokler je njegovo delo tudi v stilističnem oziru popolno in dovršeno. Pride čas, ko se bodo pisatelji na posebnih zavodih učili stilistike, kakor se uče slikarji na akademiji slikanja in se glasbeniki na konservatorijih uče teorije in prakse. Pisatelj mora znati svoje stroke nauk o harmoniji in o kontrapunktu ravno tako kakor glasbenik v svoji stroki.

O Maupassantu vemo, kako se

je učil in vežbal, predno je postal mojster sloga. Njegova mati, madama Laura, ga je naučila literarno gledati in Flaubert ga je naučil pisati. To ni tako lahko, kakor utegne kdo misliti. Videti na stvareh vse, spoznati na njih, kar je najbolj karakterističnega in vse to povedati in popisati v umetni obliki, origin. in estetično lepo ter tako, da nastane v pisatelju situaciji primerno dušno razpoloženje — tega bi se marsikdo niti v tisoč letih ne naučil, če nima »pisateljske žile«. Flaubert in njegov učenec Maupassant sta se včasih po več ur, da celo po več dni mučila z enim samim stavkom, predno sta našla najlepšo in najprimernejšo obliko za svojo misel. Nič ni tako značilno za ta boj z jezikom in z besedami kakor Flaubertovo pismo, v katerem je rečeno: Vse bi dal, ko bi imel pred seboj ravnokar odrezano človeško glavo, da bi mogel popisati njeno umiranje.

Med slovenskimi pisatelji je le malo stilistov. Tega so krive različne okoliščine. Starejši pisatelji sploh niso imeli prilike se jezikovno tako izobraziti, kakor to morejo mlajši pisatelji dandanes. Tedaj je le posebno močna in originalna individualnost zamogla ustvariti svoj slog. Tako dr. Tavčar in deloma Krtnik, tako zlasti Levec in Trdina. Morda bi bil tudi Jurčič prišel do svojega umetniško dovršenega sloga, a posvetil se je žurnalistiki in ta ubije vsako individualnost in pokvari tudi najnadarnejšemu človeku slog.

Te dni sem čital »Aleša iz Razo-

ra«.) To je povest, ki sem se je resnično razveselil in ki sem jo bral z resničnim užitkom. Ko sem jo dočital, sem jo vzel drugič v roko. To pot zaradi Cankarjevega sloga, kajti stilist je Cankar prvi vseh naših pisateljev. To priznavajo Cankarju tudi tisti, ki sicer ne ljubijo »rebusov«, kakor je hudomušen kritik imenoval Cankarjeve spise do »Aleša iz Razora«, in ki niso prijatelji takih nevrastenikov, kakršne rad popisuje Cankar. Ko je Voltaire svoje dni izvedel, da je markiza Du Deffand oslepla, je vzkliznil: Na srečo je njen duh še vjaknejši, kakor so bile njene oči. Ko sta svoj čas dr. Turner in Fran Kobal pohodila neke Cankarjeve spise, sem si jaz mislil: Na srečo je slog teh spisov tako sijajen, da je pač vse eno, kakšna je vsebina.

Ni moj namen, pisati študijo o Cankarjevem slogu. To rad prepustim profesorjem. Tu hočem povedati le svoje mnenje, na katero me je pripravil »Aleš iz Razora«.

Če se prav spominjam, je Cankar nekoč v »Ljubljanskem Zvonu« povedal, da se je pri Levcu in pri Trdini učil sloga. Izbral si je dobra učitelja. Kot pravi umetnik pa se ni zadovoljil s posnemanjem, nego se je od prvega svojega spisa vedno trudil, da bi svojemu slogu vdahnil značaj svoje individualnosti. V tem oziru je v Cankarjevih delih zapaziti neko negotovost. Ker je začel že jako mlad pisateljevati, je pač naravno, da so različne literarne struje močno nanj

*) Aleš iz Razora. Spisal Ivan Cankar. Narodna založba v Ljubljani.

uplivalo, zdaj ta zdaj druga. Slog in moda se sicer navidezno sovražita, a skrivaj imata med seboj intimno razmerje. Noben pisatelj se ne more popolnoma odtegniti vplivu literarne mode. To tudi ni treba. Moda sili pisatelja, da vedno kaj novega išče, da se skuša prilagoditi večnim premenam in na ta način postane kot stilist umetnik. Po tej poti je hodil tudi Cankar. Nekaj časa so bili njegovi koraki negotovi. Danes je zašel v prav nevarno bližino konsekvntnih realstov, čez nekaj časa pa se je izgubil v megle in stezal roke, da bi utrgal modro evetko romantike. A instinktivno se je vedno vrnil od teh ekskurzij in iskal naprej.

»Aleš iz Razora« napravlja nametisk, da je Cankar kot stilist našel pravo struno: našel je slovenskemu plemenu prirojeni stil. Našli so ga — vsak po svoji individualnosti in po svoji umetniški naturi — že poprej Jurčič, Tavčar, Krtnik, Levec in Trdina. Stritar ga ni mogel najti in Levstik že celo ne. Največji pisatelj je tisti, ki zna umetniško popolni vsebini dati tako umetniško dovršeno obliko, da v njej odseva ne le pisateljeva individualnost in kultura njegove dobe, nego tudi stilistična individualnost njegovega naroda, je pred nekaj meseci rekel Maksimilijan Harden na svoji konferenci v Monakovem in priznati moram, da se popolnoma ujemam s tem nazorom. V »Alešu iz Razora« je Cankar prvič dosegel to popolnost v slogu in zato sem to knjigo čital s tako posebnim užitkom.

A. Ž.—č.

V tujini.

Študentovska zgodba. — Spisal Samko Cvetkov.

(Dalje.)

Roman je legel in zaspal.

Antonij je položil roke na mizo in se je zamislil. Marta je bila njegovo veselo hrepenenje od tiste ure in Lojzina slika je izginila iz njegove duše. Padla je zavesa kakor v gledališču in gledalci čakajo novega dejanja. Antonij je čakal novega dejanja. Snoval je in sklepal, in bogvedi da je sklenil, da bo konec lep in on srečen junak v novi drami. Odprl je okno, dvignil roletu in pogledal v noč. Bila je zvezdnata zimska noč in lepo so sijale zvezde. »Ti, mala porredna zvezda tam za dimnikom, stopi no doli, da te ponesem ljubici, da te ponesem Marti...« Antonij je govoril polglasno in zaspani stražnik je pogledal na okno ter si mislil, čemu ta človek govori v to gluho noč. Ko ga je spoznal, je spoštljivo pozdravil.

»Dobro jutro!«

»Bog daj!«

Stražnik je šel dalje, Antonij pa je zaprl okno in upihnil luč.

»Naj bo, kakor hoče, naj bo, zjutraj že se kaj sklenem. Zvečer pa grem k Lojzki in ji izročim svoj zadnji pozdrav.« Zaspal je takoj nato in še sanjalo se mu ni kaj.

Zjutraj je vstal Antonij zelo lahko. Skozi spuščeno roletu je pri razpoki silil solnčni pramen v sobo in po tistem traku je spoznal Antonij,

seca avgusta sklicati v London veliki kongres vseh ruskih nihilistov. Tega kongresa se udeležijo 1500 delegatov iz vseh ruskih pokrajin.

Na dnevnem redu je med drugim tudi predlog, da se premesti glavno taborišče ruskih revolucionarjev iz Ženeve v London. Angleška vlada je baje sklenila, da ne bo kongresu delala nobenih zaprek.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. julija.

— »Ljubite resnico, hčerko božjo,« to je nauk, ki ga imajo klerikali pogostoma na jeziku, po katerem pa se sami nikdar ne ravnaajo. Včasih je to dobro, da se prav jasno pokaže občinstvu, kako »Slovenčevci« duhovniki lažejo — zato, da bodo hrvatski duhovniki Jugoslovanskega kluba videli, kaka sreča je, da niso s »Slovenčevci« v dotiki. V sredo smo priobčili članek »Ali se skliče deželni zbor« in »Slovenec« je svojim bralcem podal »rekapitulacijo« naših izjavljanj. — Ob sebi se umeje, da je lagal kakor eigan, kakor dela dan na dan in leto za leto. Mi smo pisali:

Entuzijasti za splošno in enako volilno pravico, kakor jo je zagovarjal ministrski predsednik baron Beck in kakor jo je sprejela državna zbornica, so danes ohlajeni in poparjeni. Vsi tisti salonski demokratje, ki na tihih pečene piške jedo in šampanjec pijejo, očitno pa nosijo veliko rdečo kravato, povešajo glave, tako na slovanski strani, kakor na nemški strani. Prvi so sanjarili o slovanski večini, a danes vemo, da Slovani v novi zbornici nimajo niti toliko vpliva, nego so ga imeli v prejšnji in tudi vemo, da je slovanska večina fantom, v katerega verujejo le še bolniki po blaznicah. Nemci pa so zopet sanjarili, da bo v novi zbornici ponehal narodnostni prepir, da ne bo obstrukcije in da bo vse mirno gledalo, ko se bodo pri ognju v velikem loncu kuhale nemške klobase. Pa nova zbornica je tudi v tem pogledu ravno tisti hlev, kot je bila prejšnja, in dr. Steinwender in Lecher, dva imenitna hinaveca na polju Beckove volilne reforme, že točita debele solze ter zdihujeta, da nova zbornica noče delati, da boljbolj zagaža v močvirje, v katero se čisto gotovo pogrezne.

In do tega bo brez dvombe prišlo, ker ni bila državnozborska volilna reforma nič drugega, nego goljufija, s katero se je hotela slovanskim narodom v škodo za nepregledno vrsto let zamčiti nemškega naroda hegemonija v Avstriji. Na celi reformi je sodelovalo preveč salonskih demokratov in nekaj lačnih politikov, ki so živeli v veri, da bodo s tem surogatom svoje omajano stališče rešili. Pa se je zopet pokazalo, da so surogati brez vsake cene, in da tudi v politiki nimajo drugega pomena, nego da kvarijo želodec. Če je v resnici splošna in enaka volilna pravica kaj vredna, potem se mora sprejeti v čisti obliki, brez ozira na to, kako mesto bodo potem Nemci v državi zavzemali. Če pa je pri nas v Avstriji splošno in enako volilno pravico prirediti vedno le po nemškem telesu, potem bo ostala vsikdar nekaj krivičnega, nekaj goljufivega, kar morda navduši paradne demokrate v fraku, kar pa resnega politika ne more polniti z zadoščenjem. Ako je bila prej mizerija, je tako splošna in enaka volilna pravica tudi ne bo odpravila!

»Slovenec« je to zasakal takole: Splošna in enaka volilna pravica je sama sleparija, surogat brez

vrednosti, nesramna goljufija. »Salonski demokratje, ki na tihih pečene piške jedo in šampanjec pijejo, očitno pa nosijo veliko rdečo kravato,« so prišli do spoznanja, da se je splošna in enaka volilna pravica za državni zbor čisto izjalovila zanje; če ni nič prida za državni zbor, je še tem manj vredna za deželne zbore.

To je čisto navadna lumparija, ki jo je storilo duhovniško glasilo in to smo hoteli pribiti. Pisali smo dalje v rečenem članku:

Tendence te volilne reforme gre na to, da se mesta ogoljufajo in oropajo, dočim naj petdesetim bankeotnim nemškimi volilem ostane ravno toliko zastopstva, kolikor ga imajo naša mesta. Tu je polje, kjer bi dr. Krek lahko odpiral svoja usta, ali mož ima pogum le nasproti slovanskim naprednjakom, dočim je zlezal kakor moker psiček pod klop pred kranjskimi Nemci! Po njegovem mnenju je reforma neizvedljiva na tistem mestu, kjer je najbolj potrebna. Jagnje bi ta čudni svetnik rad raztrgal, volka se pa lotiti ne upa!

»Slovenec« je to zasakal takole: Glede kranjskega deželnega zbora zahteva Hribarjevo glasilo, da se sploh naj ne vpelje nobena reforma, ampak da naj ostane vse pri starem: Nemški veleposestniki naj volijo še naprej deset poslancev, kot doslej, niti za las naj se ne izpremeni dotedanja krivičnost.

Tudi to je čisto navadna lumparija, ki jo je storilo duhovniško glasilo. Čisto navadna lumparija, ki jo je zmožen samo kak kranjski klerikalec, ki laže, kadar usta odpre. Klerikalec bi ne bili imeli prav nobene škode, če bi bili povedali po pravici, kako mnenje imamo o deželnem zboru, kakor ne bodo imeli nobene koristi od tega, da so lagali — a lagali so vendar, lagali, ker resnice sploh ne trpe, lagali, ker jim je lažanje prišlo v kri in v meso. In potem se čudijo, da jih ves svet sovraži in zaničuje!

Ljubljana in samoslovanski ulični napisi. Minila so že desetletja, odkar je zapustila nemška klika ljubljanski magistrat. Stolica slovenskega naroda je napredovala v vsakem oziru, toda tujec, prišedemu v metropoli, zdi se gotovo, da je to mesto vsaj na pol v nemških rokah. In vendar temu ni tako! Ljubljana nima nemških prebivalcev razven vojstva in par privandranih uradnikov, ki pa se morajo naučiti slovensko, ako hočejo živeti in služiti med slovenskim ljudstvom. Izgovarjajo se Nemci, da se tujec ne bo mogel orientirati in, da ne bo razumel. Kake pa se spoznajo Nemci v Trstu, ko so samolaški napisi in vendar je malo Nemcev, ki razumejo laški. Kako se spoznajo Nemci v Pragi, ko so samoeški napisi? Le v Ljubljani se bo Nemcem zmešalo, da ne bodo našli v kazino in domov, ker bodo samoslovanski napisi. Ze vnaprej se jim sanja, da bo Ljubljana potem šele slovenska in da šele potem pokažemo, da hočemo biti gospodje tudi mi. Vse pravice so se vzele našim rojakom v Celju, Mariboru, Celovcu itd., a mi bi naj vse to gledali mirno. Vsi Slovenci podpisite peticijo za samoslovanske ulične napise, zakaj pokazati moramo svetu, da tega ne želi le ljubljanski magistrat, ampak, da to zahteva vse slovensko občinstvo. Po vseh narodnih gostilnah in kavarinah leže razprostrte občinstvu na razpolago pole, na katere se izvli vsakdo podpisati. Naj agitujejo in zbirajo podpise vse narodne Slovenke in Slovenci, da bo naše število ogromno in se bo občinski svet lahko

opiral na nas, ko bo na našo zahtevo moral začeti z najradikalnejšo taktiko. Pole za zbiranje podpisov se dobe v pisarni odvetnika dr. Novaka v Dalmatinovih ulicah št. 7. (telefon št. 91). Tjakaj jih je tudi vrniti vsaj do nedelje, 14. t. m., da se potem takoj skupno predlože občinskemu svetu. Ista pisarna je na razpolago za vsa tozadevna pojasnila.

— **Francija in Avstrija.** V torek smo izvedeli v drž. zboru, kakšen razloček je med Francijo in med Avstrijo. Označil je ta razloček dr. Ernest pl. Körber, ki je bil več let ministrski predsednik in torej že ve, kako se pri nas godi. Nekemu francoskemu diplomatu je rekel Körber: »Lahko Vam, Francozom, Vi prepričate svojo večino, predložite zakonski načrt in državni zbor ga sprejme. Mi moramo najprej prepričati cesarja, potem preiščejo generalni točništvu stvar na njen strateški pomen. Potem gre ta stvar na skupna ministrstva, ki preiščejo, v kakem razmerju je z ogrskim vprašanjem. Potem gre ta stvar k posameznim nadvojvodinjam in šele potem pride v ministrstvo. Če se je končno ministrstvo odločilo, spraviti to stvar pred parlament, ni s tem še pravnih storjenj. Minister mora preiti k nemškemu poslaniku in ta stvar podpre, potem pride šele v zbornico. V zbornici sami res, da ni še bilo opozicije.« Tako Körber. Zdaj šele vemo, zakaj pri nas ni ničesar naprej spraviti! Če ne varamo, je v tej Körberjevi izjavi skrita puščica, ki je naperjena proti nadvojvodinji Valeriji. Ko je namreč cesar daroval dva milijona za galerijo v Pragi, je nadvojvodinja Valerija ostro prišla Körberja, češ, da je cesarja zapeljal v ta izdatek in da je s tem škodoval njeno rodbinsko premoženje. Dotični denar tudi res ni bil potem izplačan iz cesarske rodovinske blagajne, marveč ga je vlada drugod preskrbela.

— **Promocija.** V torek bo na dunajskem vseučilišču promoviran za doktorja filozofije suplent na II. drž. gimnaziji v Ljubljani g. Janko Lokar. Čestitamo!

— **Promocija.** V ponedeljek, 15. t. m. bo na dunajski univerzi promoviran g. August Schweizer, sin dobroznanega ljubljanskega zobozdravnika g. Schweigerja doktorjem medicine.

— **Zrelostni izpiti na c. kr. ženskem učiteljsku** so se vršili pod predsedstvom gosp. šol svetnika dr. R. Junowicza od 2. do 5. jul. in pod predsedstvom gosp. dež. šolskega nadzornika Frana Levca od 6. do 11. julija. Izpita se je udeležilo 40 gojenk četrtega letnika in 13 privatistinj. Od prvih je naredilo 18 gojenk izpit z odličnim, 22 s povojnim uspehom; od privatistinj pa 1 z odličnim in 5 s povojnim uspehom. Petim je dovoljena ponavljalna preizkušnja, dve pa sta bili reprobirani za eno leto.

— **Zadruga gostilničarjev, kavarinarjev itd.** je imela včeraj popoldne v veliki dvorani Mestnega doma letošnji redni občni zbor. Udeležba je bila velika. Zborovanje je otvoril načelnik gosp. Tosti, ki je prisrčno pozdravil vse navzoče ter predstavil oblastvenega zastopnika magistratnega

svetnika g. Šeška ter zadržnega inštruktorja g. dr. Blodiga. V nadaljnjem svojem govoru je bil gosp. načelnik brezbrizhen in neskrbenost odborikov preteklo leto. Valed takega njihovega početja občnega zbora ni bilo mogoče tako dolgo sklicati in priči do katerega reda. Vkljub temu deluje zadruga intenzivno, kar je razvidno iz letnega poročila. Kakor je bil odbor brezbrizhen, tako so brezbrizni tudi člani, ki sicer žele od zadruge imeti korist, ne menijo se pa zanj nič. Pozival je na skupno delovanje in slogu, brez katere se ne doseže nič. Na načelnika se izgovarja vsakdo ter če je treba tudi zvrta krivdo nanj, akoravno je ta povsem nedolžen. Gosp. govornik je omenjal sklepe lanskega občnega zbora glede prodaje tobakovnih izdelkov po gostilnah in kavarinah ter dražje prodaje piva. Člani se niso sklepov prav nič držali, kar je gotovo v njih škodo. Nato se je prebral zapisnik zadnjega občnega zbora. G. Maček je vprašal, kako se je mogla na zadnjem občnem zboru, ki je bil izreden, dovoliti načelniku podpora, ki se daje le na rednih občnih zborih. G. Tosti je povedal, da je magistrat razveljavil dotični sklep in da se torej nagrada ni izplačala. Naznanil je nadalje, da sklepa zadnjega občnega zbora, da se pristopnina novih gostilničarjev zviša na 100 K, dež. vlada ni potrdila, pač pa izjavila, da dovoli, da se zviša na 50 K, v kar se je zadruga vdala. Zapisnik se je nato brez ugovora odobril. Letno poročilo je podal zapisnikar g. Pintar. Iz njega posnemamo sledeče: Preteklo leto je imela zadruga več posla nego v letu 1905. S 1. junijem je ustanovila svoji bolniški blagajni tako za mojstre kakor za pomočnike. Blagajni dobro uspevata. Zadruga je imela preteklo leto 21 odborovih sej in dva občna zbora. Vlog je došlo 197, torej 115 več nego v letu 1905. Koncesij se je podelilo 10, 8 jih je pa ugasnilo. 48 jih je bilo danih v najem ali spremenilo svoje izvrševalce. Zadruga je preteklo leto začela boj za domače trafike. Finančno ministrstvo je obljubilo v prvih mesecih letošnjega leta stvar urediti in dati primernih odstotkov domačim trafikam, a še do danes ni izpolnilo svoje obljube. Zadruga se je obrnila zdaj na državnega poslanca Ivana Hribarja, da intervenira pri ministrstvu. Zadruga je priredila preteklo leto plesni venček v prid bolniški blagajni. Tudi glede prodaje piva na privatne osebe od strani pivovaren se je sklenil reverz s temi, a žalibog, gostilničarji se vse premalo energično drže pridobljenih jim ugodbosti in se premalo brigajo, dn bi se taki pogojni sklepi tudi strogo držali. Pri zadnjem občnem zboru se je sklenilo prodajati pivo po 11 kr. vrček, a vkljub soglasnemu sklepu se člani ne drže besede. Zalostno je, da se valed tega pusti okoli 58.000 K dež. naklade še vedno na ramah gostilničarjev, namesto da bi jih plačal ta, ki živi pivo; ta ogromni znesek mora biti plačan in gostilničarji bi dobili s povišanjem cene, t. j. 1 kr. pri vrčku, gladko povrnjeno. Ker pa se dogovori ne drže, se ta ogromna vsota trmasto vrže proč. Preteklo leto so umrli člani Gražar Ivan, Hafner Ivan, Hafner Jakob. Orešek Franc in Šmuc Jožef. V znak sožalja so se zborovalci vzdignili s sedežev. Računski zaključek izkazuje 1904 K dohodkov in 2222 K 14 h stroškov, torej 238 K 14 h primanjkljaja. Ker so pregledniki računov našli vse knjige in račune v redu, se je podal načelstvu absolutorij in sta se letno poročilo ter računski zaključek odobrila. Nato

so se vršile volitve v vzklikom, in sicer: v zadržni odbor je bil izvoljen g. Fran Bergant, za njegova namestnika pa gg. Petsche in Trontelj, v razsodišče zadruge g. Lenče; za pregledovalce računov gg. Babič, Novak in Polak; v odbor pomožniške bolniške blagajne gg. Kriseh in Tosti, za namestnika pa g. Pogačnik; v nadzorovalni odbor pomožniške bolniške blagajne g. Josip Polak, za namestnika pa g. Stritar. Pri določitvi zadržne doklade za l. 1907., ozir. 1908. se je razvila dolga in burna debata. G. Tosti je poudarjal, da je imela zadruga lepe vsote v hranilnici, a bolniški blagajni sta vzeli ves denar, tako da se je preteklo leto končalo s deficitom. Bolniški blagajni sta posušili marsikako solzo in pomagali temu in onemu v boleznih. Predlaga, naj se v pokritje primanjkljaja v znesku 238 K 14 v, kateri znesek je moral on sam iz svojega žepa založiti, pobere 5% od direktnega obrtnega davka, ki znaša 12.000 K. G. Dachs je proti temu predlogu. Naj načelnik počaka poplačila, dokler ne bo v blagajni toliko denarja od vplačanih pristopnin po 50 K, da bo pokrito njegovo posojilo. Sicer pa: čemu je bilo treba bolniško blagajno ustanovljati, da je zadruga zdaj v takem položaju. Dachs se je zaganjal v načelnika, prav kakor bi mu hotel očitati, da je on kriv, da je bil preteklo leto primanjkljaj. G. Tosti je odgovarjal, da mojstrska bolniška blagajna mora obstati. Pristopnine novih članov po 50 K pa ne bodo rešile zadruge, da bi članom ne bilo treba plačati minimalne doklade. Svetnik g. Šešek je izjavil, da je preostane drugega, da se poišče pokritje potom doklade. Čudno se mu zdi, da se toliko računa na tistih 50 K, ki so le slučajni dohodki, kateri bodo vedno manjši, ker koncesij se bo vedno manj dajalo. Vsaka zadruga ima stroške, načelstvu se pa morajo za upravo dati primerna denarna sredstva na razpolago. G. dr. Blodig je poudarjal, da tako dobro delujočih zadrug, kot je gostilničarska in Ljubljani, je prav malo. Načelnik g. Tosti se neumorno trudi za njo in če se plača tista doklada, plačajo jo člani v svoj prid. Načelnik deželne obrtne zveze g. Franchetti priporoča, da se določi doklada. Čudi se Dachs, ki pozna zadržno delovanje, da zahteva, da bi moral g. Tosti iz svojega žepa dati za zadrugo. Ali bi Dachs kaj takega storil? Nikjer med zadrugami ne vlada tako siromaštvo kot na Kranjskem, ker se člani tresejo za vsak prispevek. Gg. Šešku in dr. Blodigu sta ugovarjala gg. Maček in Dachs precej nesrečno. Prvi je zahteval, naj država plača tisti primanjkljaj (!), drugi pa, naj se zdaj sklene, da se ne naloži nobena doklada, ako bi pa načelstvo nikakor ne moglo naprej, naj se skliče izreden občen zbor in določi doklada. Gosp. Tosti opozori Dachs, naj bi se v tem oziru ozrl nekoliko v zadržna pravila, katera bi lahko že poznal. Gosp. Kenda je označil Dachs kot človeka, ki dela zgago na zborovanju in meče kot podnačelnik načelniku polena pod noge. (Klic: Samo za razdiranje mu je! Sam bi rad postal načelnik!) Dachs protestira proti očitjanju, da dela zgago in se zagrozi, da ga ne bo več na zborovanje. (Klic: Ali te je kdo prosil?) Dachs je govoril nato o šentjakobskem zvoniku in se pritoževal, koliko mora še vedno plačevati prispevkov zanj. (Klic: Dachs povsod nerad plačuje! Samo vlekel bi rad! Drug klic: Saj si vendar tako pobožen, pa še za cerkvene reči ne daješ rad!) Ker je imel Dachs par privržencev na svoji strani, je vse vprek vpilo in klicalo in predsednik je z veliko težavo prišel do besede in hotel dati predlog na glasovanje. Dachs se zopet vtakne vmes in predlaga, naj se predlog formulira tako, da naj plača doklado tisti, ki jo rad plača. Da jih je Dachs pri tem slišal najraznovrstnejše, pač ni treba poudarjati. Predlog g. Tostija je bil nato sprejet z vsemi proti 14 glasovom. Glasovalcev je bilo nad 100. Pri določitvi nagrade načelniku je Dachs, ki je prevzel predsedstvo, bil zato, da se načelniku ne da nič. Kljub temu je bil sprejet skoraj soglasno predlog g. Krapeža, da se mu dá 300—400 K. Pri raznoterostih je govoril g. Tosti o novem obrtnem zakonu, ki stopi v veljavo 16. avgusta in ki predpisuje, da mora vsak obrtni gospodar naznaniti v 3 dneh bolniški blagajni vsakogar, ki je v njegovi obrti, pa bodi tudi domaćin ali hči. V zadrugo bodo vpisani tudi vajenci. Istotako je o novem obrtnem redu govoril g. dr. Blodig in poudarjal važnost določbe, da bodo imele zadruga pravico sodelovati v oblastvom pri podeljevanju novih koncesij. Tudi bodo imele pravico pritožbe. G. Maček je vprašal načelnika, če mu je znano, da v novim letom računski piva v Ljubljani ustanove kartel. G. Tosti je odgovoril, da ofiujalno o tem še ni dobil nobenega obvestila. Ker se ni nihče več

da je zunaj lep dan. Odprl je okno. »Dobro jutro, solnce! Pozdravljeno na praznik mojega prerodenja.« — Spomnil se je bil namreč Marte in svojega sklepa, da izroči Lojzki svoj zadnji pozdrav — mogoče jo tudi poljubi. Ali spomnil se je, kako mrzlo ga je zadnjič poljubila, ko sta se razšla v veži in sklenil je, da je ne poljubi nikoli več. Ko je pogledal na uro, je videl, da bo čas iti; zato je potresel Romana.

»No, zaspane, vzdigni se, v šolo greva.«

Roman se je preobrnul na desno stran in je pogledal.

»Ali dežuje, ali sije solnce!«

»Najlepši dan je zunaj.«

»Torej pozdravi v šoli in reci, da sem šel na izprehod. Tako reci, veš Antonij. Sakrament, če ni neumno izgubiti tak dan za šolo. Reci, Antonij!«

»Hm... sam zase sodi kakor hočeš, jaz si mislim svoje. Ali greš, ali ne greš!«

»Ne.«

»Dobro!«

Antonij je nato odšel s knjigami pod pazduho v šolo, Roman pa je potegnil odejo čez glavo in je spal vse dopoldne ter tako izgubil pol dne za šolo in za izprehod.

»Danes zaigra v Marto štiri-ročno klavir in potem že uvidim, ka-

ko sodi o meni,« je rekel Antonij opoldne pri obedu.

»Kako to uvidiš!« je vprašal Slavko.

»Zelo lahko. Ako bo zelo pazila na to, da se njena obleka ne bo dotikala moje in bo hitro umaknila roko, če se slučajno zadeneva — in da se bova, veruj mi — potem sta od danes naprej vidva sama Švrljugova gosta, ker jaz ne pojdem več tja.«

»Če bo pa narobe!«

»Če bo pa narobe, potem je vsa stvar v par dneh gotova, samo če bosta vidva hotela nekoliko opreti.«

»Gotovo zelo rada.«

»No, dobro. — Kadar bomo sami, glejta, da se mi izgubita iz sope, ti Roman predvsem, ker si strašno liberalen in ljubezni, ampak samo v besedah, v dejanju ne.«

Roman se je začudil.

»Kako?«

»Tako... Vedno si mi govoril, da bi ti pustil vsako dekle, ki bi vedel zanj, da ima enega tvojih prijateljev ali žalibog, to se ni zgodilo nikoli in celo pri Lojzki si mi nekoliko silil preko ojnec.«

»Antonij, ne govori tako pregrešno.«

»Rekla mi je sama... kaj je nisi poljubil enkrat, ko sem odšel iz sope in Anica tudi!«

»Seveda sem jo, saj bi bil ti Anico tudi, ali ti ni dovolila. Lojzka

ima res lepe ustnice in vredne so poljuba.«

»Prešestnika,« je zini Slavko in srebral juho; Roman se je smejal in Antonij tudi.

»No, in zakaj bi moral predvsem jaz iz sope. Zato, ker sem poljubil Lojzko?« Roman je položil žlico na mizo in se naslonil na stol nazaj.

»Ne zato,« odvrne Antonij, »ali zato, ker bi gotovo kaj izbleknil, kar bi zmešalo niti in bi imel jaz mesto Marte samo blamažo.«

Roman se je izgovarjal, ali Antonij ni odnehal in predno so poobedovali, je zmagal popolnoma, ker mu je pritegnil tudi Slavko.

Popoldne je minilo brez novih dogodkov. Antonij je bral in kadil kot za stavo. Slavko in Roman pa sta igrala šah. Slavko je sklenil, da si nekoliko odpočije in da šele v nekoliko dneh stopi v službo h kakemu trgovcu. Bil je izvrsten delavec, samo zelo lehkomišeln in zato je tudi moral iti od hiše. Pripovedoval je, kako sta se ločila z očetom in zakaj. »Zvečer je prišel oče, ko sem sedel v svoji sobi in mi rekel, da lahko grem. Po moji krivdi je namreč izgubil več tisoč kron in zato me je poglal.«

»Popolnoma moj recept; veruj mi, da bi ti jaz dal tudi par kiofot. Zakaj pa se vtišča v take zadeve, mesto da bi študiral pravoslovje na Dunaju,« se je smejal Antonij.

»Slabo razumeš vso stvar, Antonij,« se je branil Slavko.

»Ali pa bolje nego ti... Kaj nima tvoj oče prav lepe žene, ki pa ni tvoja mačeha?« Antonij je Slavka pogledal izpod čela, Slavko pa je bil rdeč in ni odgovoril ničesar. »Hahaha... ali pa bolje kot ti.« Slavko je zagrabil nekaj šahovskih podob in jih vrnil v Antonija, ki pa se je umaknil zelo urno in podobice so priletele v steno.

»Pes... kaj grizeš!«

»Zakaj pa lažeš... patron neumni.«

Antonij je govoril zelo mirno in Roman se ni moral načuditi. Poznal je Antonija, kako je nagle jeze in čakal je, da plane na Slavka. Ali prevaril se je Roman in Antonij je bral svoj roman dalje. Slavko je šel v svojo sobo in se je zaklenil.

Roman, skaljen je mir in nič več ne bo prijetno v tej sobi, ki jo ljubim bolj nego Diogen svoj sod. Ker pa čutim, da sem jaz kriv vse stvari, zato se poslovim od svojega sode in si poiščem novega, kjer bom spet imel sladke pokoj in zlat mir.«

»Antonij, ne bodi neumen. Slavko to takoj pozabi in še celo sam nama pove kakšne podrobnosti iz tistega življenja.«

(Dalje prihodnjič.)

oglasil k besedi, je zaključil g. našelnic zborovanje, pozivljajoč, naj se vsi gostilničarji v septembru udeležijo shoda kranjskih gostilničarjev v Ljubljani.

— **Izvanredni občni zbor društva postarjev na Kranjskem, Primorskem in v Dalmaciji** bo v ponedeljek, dne 5. avgusta t. l. ob 10. uri dopoldne v Trstu, v sejni dvorani c. kr. poštnega ravnateljstva. Na dnevnem redu je: Razpustitev sedajnega društva, razdelitev tega v delne skupine, katere se priključijo osrednjemu društvu na Dunaju. — Da se bo zmožlo društvo razpustiti, so cenj. člani naprošeni, da se udeležijo obnove zbora osebno ali pa pošljejo podpisane izjave, katere so prejšli in sicer najkasneje do 3. avg. predsedstvu v Litiji.

— **Prostovoljno gasilno društvo v Zgornji Šiški** priredi v nedeljo, dne 14. t. m. v Kosezah v gostilni g. I. Kavčiča „pri Svetaču“ društveno veselico s sodelovanjem tamburaškega kluba „Zarja“ in domačega pevskega zbora. Začetek ob 3. uri pop. Vstopnina prost.

— **Slovenske gledališke predstave.** Predstave slovenskih igralcev, ki bodo v soboto 13. t. m. in v nedeljo 14. t. m. v Ribnici in v Kostanjevici, so predzadnje, v kateri nastopi g. Verovšek pred svojimi odhodom v Trst.

— **Mestna višja realka v Idriji** je imela, kakor posnemamo iz izveštja, v preteklem šolskem letu 193 učencev, med temi je bil 1 pri vnatist. Poučevalo je na zavodu 13 učnih moči, in sicer ravnatelj, 5 profesorjev in 7 namestnih učiteljev. Dijaki so bili razen dveh Nemcev sami Slovenci, in sicer 148 Kranjcev, 36 Primorcev, 5 Štajercev, 2 Korošci in po 1 z Nižnjavstrijskega in Ogrskega. Odličnjakov je bilo 7, prvi red jih je dobilo 148, drugi 22, tretji 44, ponavljalni izpit 11, en dijak je pa ostal neizpisan. V izveštju je priobčil prof. B. Baebler znanstveno razpravo „Radioaktiviteta in razpadanje atomov“.

— **Iz Novega mesta.** Praznik slovenskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda so tudi novomeški rodoljubi primerno počastili. Na predvečer so goreli kresovi. Enega so zažgali, kakor vsako leto, tudi letos gojenici kmetijske šole na Grmu. Jako veliko občinstva iz mesta in okolice se je zbralo okoli ognja; krepak moški zbor je prepeval navduševalne davorije. Drug led kres je gorel na kapiteljskem hribu. Se večja in lepša proslava godu svetih blagovestnikov je pa bila razsvetljava na Krki v soboto zvečer. Na stotine ljudstva se je zbralo na mostu v Kandiji, sploh po vseh krajih, odkoder se ima razgled na reko. Prelep je ta razgled z mosta po Krki navzgor; na desni vrtovi in visoke pečine, na katerih čepi male srednjeveške hišice novomeškega brega, na levi se vrste poslopja raztegnjene Kandije, v ozadju na ovinku reke pa zapira razgled park bolnice in temna smrečina Portovega gozda. In ko je ugasnil zadnji odsvit večerne zarje za vrhovi smrek v ozadju, se je prikazala v tmini mala lučica; narastla in ognjen vodomet, metajoč v vseh mogočih barvah žareče kroglice v velikem loku v zrak, nazadnje pa z gromkim pokom se razpršila v tisoče zvezd, tisočero odsvitajočih v temnih valovih. Žareče kače so siknile proti nebu. Počasi, majestetično je priplula izza ovinka vrsta čolnov, okrašenih z lampijoni in lučmi, katerih lesk je od večernega vetra lahko zvalovljena površina podvojila, da se je vse iskriilo v vseh mogočih bojah. Bujen prizor! Bengalična luč je razsvetlila od časa do časa še bolj prekrasno sliko, potapljaljo jo v rdeč, potem zopet zelen sij. Dolga vrsta čolnov je sledila vodilni ladji, katere je kar gorela umetalnega ognja, žarke iskre daleč od sebe prsečega. Množico je v prvih trenutkih ta čarni prizor kar prevzel, brez čuma, nemo je užival nebroj prekrasno sliko, potem pa tem glasneje zaoril veselja in zadovoljstva. Burno odobravanje in živahni klici so se razlegali raz breg, godba je udarila in petje se je začelo, vse to buče stoterje. Prekrasna je bila ta prireditel v vsa čast gre krogu dam in gospodov, ki so pod spretnim vodstvom g. V. naš narodni praznik tako lepo proslavili. Želeti je le, da bi se ta narodni praznik vsako leto tako krasno proslavil.

— **Iz Cerknice.** Z veseljem poročam širši javnosti, da je v Cerknici skoraj zopet zacvetela lepa družabnost, kakršne se spominjam še iz prejšnjih časov. Pretečeno nedeljo smo poleteli skupno, seveda na vozeh, v krasni Škojčan, kjer smo v tej krasni naravi se zabavali prav imenitno. Mislim, da kdor je bil v Škojčanu, mu ostane gotovo v spominu ta prijazni družabni izlet. Res, zadnji čas je še, da smo zopet edini, kakor je bilo to pred nekaj leti. V nedeljo, dne 14. t. m. imamo, kakor čujemo iz nanesljivih virov, poset dragih nam sosedov „Postojnčanov“. Obiščejo nas

namreč s svojim prihodom: slavno pevsko društvo „Postojna“ in slavno „Postojnski Sokol“. Pevsko društvo „Postojna“ je že gotovo vsakemu znano, da ima v svoji sredi pevce, katerih ime je glede na njihove, res krasne glasove proslulo še širše naše slovenske domovine. Omeniti moram še glede tega izleta, da bo de slavn „Postojnski Sokol“ proslavil v Cerknici tudi javno telovadbo na orodju. Ta dan pričakujemo v Cerknici tudi mnogoštevilni poset naših rodoljubnih okoličanov, da skupno z nami počaste dragi nam sosed „Postojnčane“. Gotovo ne bo nihče izmed njih ostal doma, ker take slavnosti ni bilo in je morda ne bo več kmalu v našem trgu. Kličem vam torej, dragi rodoljubi: „V mislih domovino, v srečo pogum, v roki moč“ in na svidenje na tej slavnosti!

D — n C. — **Meščanska šola v Postojni** je sklenila dne 13. t. m. svoje prvo šolsko leto. Iz „Letnega poročila“, na čigar prvem mestu je razprava o „Ustanovitvi meščanske šole“, povzamemo, da je bilo ob koncu leta 40 učencev v I. razredu. Na zavodu sta poučevala razen ravnatelja še dva učitelja in katehet. Končni uspeh je izvanredno zadovoljiv: 36 učencev je dobilo prvi red in le 4 učenci drugi red. Pristojnih pa je bilo 18 učencev iz Postojne, 6 iz postojnske okolice, 10 iz postojnskega okrajnega glavarstva, 4 iz raznih krajev Kranjskega in 2 iz Primorskega.

— **Bralno in pevsko društvo „Toplice“** je na predvečer praznika sv. Cirila in Metoda zažgalo velik kres, ki je naznanjal, da društvo živi in časti velika slovenska apostola. Slovenska pesem se je veselo razlegala po mirni topliški dolini v temno noč.

— **C. kr. državna gimnazija v Celju.** Iz izveštja tega učilišča za leto 1906/7 poizvemo nastopno: Ta zavod je imel pripravljeno v osem razredov. V vseh teh razredih je bilo ob začetku šolskega leta 381, a ob koncu 347 učencev. Po domovini je bilo 226 Štajercev — iz Celja in okolice 134 —, 12 Korošcev, 26 Kranjcev, 4 Primorci in iz drugih avstrijskih kronovin 48 — to število povzročuje nemški „Studentenheim“! — 6 iz Ogrske, 4 iz Hrvaške in 3 iz Bosne. — Po veri: 246 katoličanov in 17 protestantov. — Po narodnosti: 82 Slovencev, 1 Čeh in 246 (!) Nemcev. — Učni uspehi: 35 odličnjakov, 254 prvi red, 21 drugi red, 6 tretji red; 30 jih ima ponavljalni izpit, a dvema je delati naknadni izpit. — Kot privatista sta bila vpisana dva učenca. — Šolnine so plačali učenci vse šolsko leto 9950 K.; popolnoma šolnine oproščenih je bilo v I. semestru 153, a v II. semestru 158 dijakov. — Učiteljske osebe: ravnatelj, 13 rednih profesorjev, 1 c. kr. vadniški učitelj. Med učitelstvom sta samo dva priznana Slovenci!

— **Naši „izobraževalci“** — **ponemumjevalci naroda!** Od Drave se nam piše dne 10. julija t. l.: Vaš list je že čisto ožigolal žalostno navado prostega našega ljudstva, namreč „romanje“; in to prav po pravici! Pri romanju naši ljudje ne pridobijo niti duševno, niti materialno; pač pa za pravljajo brezmiseln drag čas in denar ter si pri tem — žal — premnogokrat okvariyo še dušo in — telo. Same maše in molitve ne prinašajo narodu našemu nobenega haska. Kdor torej kmetijski narod vabi — in to še dostikrat ob največjem delu na polju — na razne božje poti, tisti ni njegov prijatelj, marveč on zasleduje le svoje sebične namene. Taki sebičnejši so vsi naši „izobraževalci“ v duhovski suknji, naj si bodo potem že farji na kmetih ali pa „profesorji“ v mestih! — V listu za „dobro naše ljudstvo“, v dobroznanem in zloglasnem „Slov. Gospodarju“, v dolgem oklicu vabita naše kmečke ljudi laporski župnik Medved in mariborski rimski doktor, profesor Medved, k 750letnemu jubileju božje poti v Marijinem Celju l. 1907. Na koncu tega vabila pravita: „Preč. gg. dušne pastirje pa prosiva podpisana, da romanje oznanijo in priporočajo, romarjem naročijo vozne liste ter z naročilom vred pošljejo vozno.“ — To se pravi naše ljudstvo izjemati ter skrajni čas je že, da se enkrat tudi to „kulturno“ delo naših „izobraževalcev“ kolikor toliko omeji. — **Narodoljub.**

— **Ogenj.** Posestniku Antonu Frkatu v Rakuliku pri Senožečah je v ponedeljek ogenj uničil 2 hiši, 2 gospodarski poslopji, 240 stotov sena, 4 vozove, prečica, pos. Ivanu Kristanu hišo, Andreju Šabcu hlev in šupo, Jakobu Krašni hišo in hlev, Alojziju Križajcu hišo, Jožefu Gorjanču hišo in hlev, Frančišku Šabcu pa hlev. Škode je nad 30 000 K., zavarovalnine pa prav malo. Kako je ogenj nastal, ni znano. — **Dve kolesi ukradeni in pokopani.** Trgovcu Josipu Tolazziju in vinskemu trgovcu Fr. Hladniku iz Čevic pr Logatcu sta bila 4. t. m. bioklja v Unou ukr-

dena. Našli so ju pozneje vsa pokopovana enega na pokopališču drugega pod nekim kolescem v Unou. Sumljiva sta midarja pomočnika Franca Vetišča in Ivana Letnika, katere so aretirali.

— **Strela je udarila** dne 8. t. m. ob 9. uri s jutraj v živinski hlev posestnika Langerja na Iglenu pri Veliki Loki. Zgorela je ena hiša, tri gospodarska poslopja in mnogo sena. Prva je prihitela na pomoč velikološka požarna bramba, tisti Ločanje, ki se jim vedno mečejo polena pod noge, v nesreči so pa prvi na mestu. Z dvema brigadicama se jim je kaj hitro posrečilo omejiti požar. Sodelovalo je tudi trebanjsko gasilno društvo. Škoda ogromna.

— **V glasbenem oziru** je sinočnji koncert v areni „Narodnega doma“ uspel nad vse izborni in so se igrale same slovenske skladbe. Obžalovati pa je, da se tega koncerta ni udeležil marsikdo, od katerega bi bilo pričakovati, da se ga udeleži. Saj vendar v Ljubljani glede „Narodnega doma“ ne stojimo pod vplivom „Slovenca“. Sicer pa je g. restavratore Kržišnik svojim gostom z jedjo in pijačo tako postregel, da je šla splošna hvala o njegovih pristnih vinih in izvrstni vzorni kuhinji.

— **Sirov vojak.** V Mlinskem pri Kobaridu je v nedeljo udaril neki domobranec v pijanosti brez povoda 15letnega dečka s sabljo po glavi ter ga nevarno ranil. Vojak je Lah s Tirolskega in so ga odpeljali v zapor v Celovec.

— **Pod voz je padel** 13letni opekarški učenec Anton Martinič v Gorici. Zlomil si je nogo.

— **Nesreča.** Na Praprotnem pri Gorici je peljal voznik drva po klanou. Kar požene voz vole po njem, vozniku se spodrsne, da pade pod voz, ki mu je šel čez prsi, da bo težko okrev.

— **Ustrelil se je** v Trstu 41letni Robert Stanič. Bil je duševno bolan.

— **Smrt pijančeva.** V Rušah pri Mariboru je žalostno končal miz. pomočnik Vendelin Pišek. Pijan je kolovratil ponoči domov, pri tem pa padel v 5 metrov globok prepad in z glavo butnil na oster kamen, da je obležal nezavesten in da je kmalu nato umrl.

— **Z Bleda se nam piše:** Že lansko leto se je od poštnega ravnateljstva v Trstu obljubilo, da dobi nova letoviška kolonija Rečica, če ne svoje pošte, vsaj svojega pismonošča. Minulo pa je že leto, a niti o pismočnosti ni duha. Nerazumljivo! Tako velik kraj Rečica z vsemi vilami in hoteli krog bledskega kolodvora pa brez pošte! Pritožbe se čujejo od vseh strani; hotelirji so skoro prisiljeni držati lastnega zasebnega pismonošča, tujci pa, kar nas je nastanjenih po manjših vilah, pa ho-dimo hočeš nočeš vsak dan sami na tri kilometre oddaljeno pošto. Če ima poštna uprava za od pošte celo uro oddaljene vile v Bohinju in Podroščico svojega pismonošča, in če ima za Bled krog cerkve kar štiri, bi morala imeti za Rečico in kolodvor najmanj enega. To pa ni! Vkljub temu, da tudi mi plačujemo drago zdravniško takso, se nam prav nič ne nudi, ne godba, ne cestna razsvetljava, no in bodimo skromni, ni vsaj kak poštni nabiralnik. Vprašamo občinsko upravo, kako si ona sploh upa od ptujce pobirati zdravniško takso, ko mu na Rečici sploh ničesar ne nudi. Ali nismo tedaj upravičeni od občine zahtevati, da se ona zavzame za to zadevo in da nam začasno, dokler še ne dobimo pravega pismonošča postreže s kakim občinskim selom, ker se le potem, ko nam je ustregla vsaj s to malenkostjo, je deloma upravičena zahtevati od nas zdravniško takso.

— **Eden iz zdravniških gostov.** — **Umrl je** dne 7. julija t. l. po kratki bolezni v Mariboru vpokojeni nadučitelj Franjo Böheim v 64. letu svoje starosti. Rajnik je šel pred dvema letoma v zasluženi pokoj ter je služboval 33 let kot nadučitelj v Kozjem na Sp. Štajerskem. Naj v miru počiva!

— **Za opeklinami je umrla** 8½letna Marija Goluh pri Sv. Krištofu pri Laškem. Igrala se je v pričo m atere z užgalicami ki so se vnele in zažgale njeno obloko.

— **Strela je udarila** v vinsko klet Martina Vtičava v Humu pri Ormožu, da je pogorela s vinom vred. — V Zaberku pri Šoštanju je udarila strela v hišo Franca Hovnikarja. Pogorela je to tal.

— **Utopljenca se našli** v Dravi pri Mariboru. Ležal je že ves mesec v vodi in bil že zelo razpadel. Sodiijo, da je posestnik Ivan H. Haller s Koroškega pri Celovcu.

— **Pogreba se** od nedelje sem nadučitelj v Radovljici, prideljeni učitelj-vodja v tuk. gluhozemnici g. Janko Pianeecki. Pogrešanec je odšel v nedeljo s jutraj iz gluhozemnice in so ga pozneje videli še v mestu. Popoldne je bil viden, ko je istopil v

Kranju iz vlaka, ki odpelje iz Ljubljane ob trideset na 12 dopoldne. Še tistega dne pa ga je videl neki njegov znanec istopiti iz vlaka na Javorniku ob štirih. Ker je Pianeecki zvpustil v svojem uradu vse v redu in ni prišel k svoji rodbini, katere je na počitnicah na Gorenjskem in tudi tukaj ni nikomur omenil, kam da gre, se je bati, da bi se mu ne bila pripetila kaka nesreča. Pogrešanec je rojen 4. aprila 1866. leta v Kozaršah pri Starem trgu na Notranjskem in pristojen v Radovljico. Je velike, srednje močne postave, temnih sivkastih las, takih rjavorumenih brk in brade (Spitbart) in je bil pri odhodu baje črno obločen.

— **Dijak izgubljen.** Dne 18. junija je od doma svojih roditeljev iz Benetova baje v Opavo; odšel leta 1883. rojeni trgovčev sin, dijak Adolf Bayer, za katerega se boje, da bi si ne bil sam vzel življenja. Pogrešanec je 165 cm visok, plavih brtic, je bil pri svojem odhodu obločen v temno karirasto obloko, je imel zelen klobuk s znamko „Pichler“, siv dežni plašč s kapuco in z začetnima črkama A. B. zaznamovano perilo. Denarja je vzel s seboj 250 K. V svet ga je gnala baje nesrečna ljubezen.

— **Nepreviden kolesar.** Včeraj popoldne je podrl neki kolesar na hodni poti nasproti vojaškega strelišča na Dolenjski cesti 13letnega šolskega učenca Ivana Porebra in ga na levi nogi in na glavi lahko telesno poškodoval.

— **Izgubljene in najdene reči.** Marija Emeršičeva je našla zavitek različne cikorijske. Izgubitelj je dobi nazaj v III. policijski stražnici na Karlovski cesti. — Neka kuharica je izgubila 300 K denarja.

— **Ljubljanska društvena godba** priredi jutri v hotelu „Južni kolodvor“ (Seidl) Kolodvorske ulice, koncert. Začetek ob polu osmih zvečer. Vstop prost.

— **Jugoslovanska korespondenca.** (Südslavische Korrespondenz). Podpisani se je namenil izdajati interese avstrijskih južnih Slovanov zastopajočo korespondenco, namenjeno v prvi vrsti uredništvom čeških, poljskih, rusinskih in nemških časopisov, dalje v svrhu informacije političnim pisateljem, poročevalcem in politikom po poklicu. Oba državno-zbornska kluba južnih Slovanov — imenom enega ljubljanski poslanec Ivan Hribar, imenom drugega predsednik dr. Ivan Šusteršič — sta mi obljubila, podpirati me v tej nameri po vseh svojih močeh. Korespondenca, ki izhaja vsak dan po enkrat, v potrebi tudi večkrat, prinaša informacije članke o položaju in poročila o političnih dogodkih s te ali one strani, ako so le-ta poročila stvarna in morejo v kateremkoli oziru služiti nameu informacije. Vsakemu poročilu bo pristavljen vir, bodisi oseba, bodisi stranka od katere izhaja. Ker so moje namero slovenski, hrvaški in srbski državni poslanci pozdravili tako prijazno, si dovoljujem naprositi tudi javnost v domovini, da bi me blagohotno podpirala pri izdaji te korespondence, ki je po lastni izjavi gg. poslancev nujno potrebna. V prvi vrsti gre za točna, kratka in zanesljiva poročila o dogodkih, ki morejo zanimati tudi širšo javnost. Izdatki za brzojavno poročanje se na željo povrnejo. Pismena pojasnila na razpolago. Naklonjenosti p. n. občinstva se priporoča izdajatelj: F. L. Tuma. Dunaj, III./4 Khungasse 23.

— **Cirkus Zavatta** v Latermanovem drevoredu je snoči pričel s svojimi predstavami. Druga predstava bo danes ob poludnevih. Prihodnji predstavi ste jutri in v nedeljo. Predstave so zelo zanimive, zato jih občinstvu priporočamo, da jih poseti.

* Najnovejše novice. Dve tovarni zgoreli. Papirnica v Blindendorfu na Nižjem Avstrijskem je zgorela. 400 delavcev je brez službe. Aretirali so delavca Marzerja, ki je na sumu, da je zažgal. V sredo je v Teramu na Laškem požar uničil pirotehnično tovarno. Štiri osebe so zgorale.

— 200.000 rubljev je ponovno blaginji narodne banke v Kijevu, Rušiki, ter pobegnil. Aretirali so ga sedaj v Palermu. Pri sebi je še imel 200.000 frankov.

— **Morski volk.** Učiteljica v vasi Sv. Jur na otoku Hvaru se je kopala v morju. Nenadoma jo je zgrabil morski volk in jo potegnil sabo v globlino.

* **Trikrat obsojen na smrt.** V Meseribu je bil osojen neki Kosioki, ki je pred 15 meseci ubil zakonski par Greiser in njegovo hčer, trikrat na smrt, razen tega pa še na 2 mesečno ječo zaradi pomevjenja.

* **Najdobejša drevo** raste na pokopališču v Tule (Mehika). Drevo se imenuje „Taxodium mucronatum Tenore“ ter meri v poldrugo metru nad zemljo v obsegu 33½ m, v premeru pa 11 m. Visoko je drevo 36 metrov.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 12. julija. Današnja seja poslanske zbornice je bila zelo slabo obiskana. Vlada je predložila zbornici zakonski načrt, s katerim se ima zvišati ekzistenčni minimum pri eksekucijah od 800 gld. na 1900 kron. Zbornica je nadaljevala razpravo o proračunskem provizoriju. Govorili so socialisti Nömer, kršč. socialci Pruschaxt in socialist Reger. Prvo čitanje bo danes končano. Prihodnja seja bo v torek opoldne. V tej seji se bo volilo definitivno predsedstvo. Na dnevnem redu četrtekove seja je II. čitanje proračunskega provizorija.

Dunaj 12. julija. Danes je imel legitimacijski odsek sejo. Med drugim se je razpravljalo tudi o oddaji referata o izvolitvi posl. Hribarja. Predsednik dr. Šusteršič je dal besedo dr. Benkoviču, ki je predlagal, naj se določi za referenta italijanski klerikalec Bugatto. Temu predlogu so se odločno uprli dr. Luginja, Staročeh dr. Srb in socialist dr. Pernerstorfer. Pri glasovanju je dobil Bugatto 24 glasov, dr. Luginja pa 15. Za referenta o Hribarjevi izvolitvi je bil torej izvoljen Italijan Bugatto. Tu se je zopet pokazalo, da so se slovenski klerikalci zvezali z nemškimi strankami v svrhu, da bi spravili referat o Hribarjevi volitvi v roke takšnega poslanca, o katerem so prepričani, da bo delal po njihovih intencijah. Po stopanje Šusteršičevega kluba je vzbudilo v krogih slovenskih poslancev največje ogorčenje, to tembolj, ker se je jasno pokazalo, da so bili slovenski klerikalci dogovorjeni z Nemci, da ne sme referata o Hribarjevi izvolitvi dobiti noben slovenski poslanec. Včeraj so nemški naprednjaki obljubili dr. Ivčeviću, da bodo v odseku glasovali ali za dr. Luginjo ali pa za dr. Rybača, pri današnji seji so pa kot en mož oddali svoje glasove za Bugatta, ki ga je predlagal dr. Benkovič.

Dunaj 12. julija. Poljski poslanec dr. Malachowski je izrekel poslancu Ivanu Hribarju svoje obžalovanje, da se je dogovoril za referenta o izvolitvi slovenskega poslanca Neslovan.

Dunaj 12. julija. Jugoslovanski klub je izrekel v svoji današnji seji svoje obžalovanje, da ga češki klub ni povabil na sodelovanje v zadevi jezikovnega vprašanja. Slovenska solidarnost se je pokazala v najlepši luči pri sokolskih slavnostih v Pragi, a tam, kjer bi je bilo najbolj potreba, v parlamentu, pa ni o njej niti sledu. Jugoslovanski klub ni sodeloval pri akciji glede jugoslovanskega vprašanja, ker ga Čehi niso povabili in se je tega sklepalo, da bi Čehom sodelovanje ne bilo po volji.

Dunaj 12. julija. Posl. dr. Kramar je vložil od vseh Slovanov, Italijanov in Rumunov podpisani predlog, v katerem se predsedstvo pozivlja, naj reši vprašanje glede protokoliranja nemških govorov v smislu poslovnika.

Dunaj 12. julija. V pisarni podpredsednika dr. Žačka je danes konfiriral ministrski predsednik baron Beck z načelniki slovenskih klubov.

Dunaj 12. julija. Deputacija praških pravnih praktikantov je bila danes pri justičnem ministru dr. Kleinu. Minister jim je obljubil, da se bo ugodilo njihovim zahtevam in da se že v najkrajšem času izvrše imenovanja avskultantov. Z ozirom na ta odgovor praktikanti takoj opuste pasivno resistenco.

Zahvala.

Odbor za prireditve javne tombale v korist „Obrtniške bolniške blagajne v Ljubljani“ izreka tem potom vsem, ki so na ta ali oni način pripomogli, da je tombola gnotno dobro uspela, pristočno zahvalo. Z obžalovanjem pa se mora pri tej priliki konstatirati, da neka velika občina v idrijskem okraju, ki je Idriji mnogo hvale dolžna niti ene tablice proslava n. medtem, ko so se druge občine več ali manj častno obnesle.

Za odbor: Jos. Rupnik, načelnik.

Kreditna poročila.

Ljubljanska

Kreditna banka v Ljubljani

Upravični izdani dne 12. julija 1907.

Naložbeni papirji.	Doma.	Blag.
4 1/2% majska renta	97 50	97 70
4 1/2% srebrna renta	98 55	98 75
4 1/2% avstr. krona renta	97 60	97 80
4 1/2% zлата	11 50	11 70
4 1/2% ogrska krona renta	92 85	93 05
4 1/2% zлата	111 10	111 30
4 1/2% posojilo dež. Kranjske	98 90	99 90
4 1/2% posojilo mesta Spiljet	104 80	102 —
4 1/2% Zadar	99 85	100 85
4 1/2% bos.-herc. železniško	99 —	100 —
4 1/2% posojilo 1902	100 —	101 —
4 1/2% češka dež. banka k. o.	97 85	98 85
4 1/2% zast. pisma gal. dež.	100 —	100 50
4 1/2% hipotekne banke	100 —	100 50
4 1/2% pešt. kom. k. o. z	103 50	104 60
4 1/2% pr.	98 75	99 75
4 1/2% zast. pisma Innerst.	98 —	99 —
4 1/2% zast. pisma ogr. cent.	98 25	100 25
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	98 50	99 50
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železn. d. dr.	99 75	100 75
4 1/2% obl. češke ind. banke	99 90	99 75
4 1/2% prior. lok. želez. Trst-Poreč	98 75	99 75
4 1/2% prior. juž. žel. kup. 1/2%	295 80	297 80
4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o.	100 —	101 —

Srečke.	Doma.	Blag.
Srečke od l. 1860/1	149 25	151 25
„ od l. 1864	249 75	251 75
„ tizske	140 —	142 50
„ zem. kred. l. emisije	268 50	268 50
„ II.	264 50	274 50
„ ogrske hip. banke	235 —	245 —
„ srbske a frs. 100 —	92 —	102 —
„ turske	154 75	155 75
Basilika srečke	30 40	32 50
Kreditne	422 —	432 —
Inomoške	80 —	90 —
Krakovske	58 —	64 —
Ljubljanske	54 75	60 75
Avstr. rdeč. križa	44 10	46 10
Ogr.	28 —	28 85
Rudolfove	65 —	75 —
Salcburške	84 50	90 50
Dunajske kom.	456 —	466 —

Delnice.	Doma.	Blag.
Južne železnice	144 50	145 50
Državne železnice	661 25	662 25
Avstr.-ogr. bančne deln.	1805 —	1815 —
Avstr. kreditne banke	653 25	654 25
Ogrske	753 —	754 —
Živnostenske	241 —	241 50
Premogokop v Mostu (Brux)	738 —	743 —
Alpske montan	597 50	598 50
Praške žel. ind. dr.	2617 —	2628 —
Rima-Murányi	544 40	545 40
Trboveljske prem. družbe	257 —	261 —
Avstr. orožne tovr. družbe	5 5 —	5 21 —
Češke sladkorne družbe	140 —	143 —

Valute.	Doma.	Blag.
C. kr. cekin	11 85	11 40
20 franki	19 14	19 17
20 marke	23 52	23 58
Sovereigns	24 03	24 07
Marke	117 8 1/2	118 0 1/2
Laški bankovci	95 75	95 90
Rubli	2 51	2 52
Dolarji	4 84	5

Žitne cene v Budimpešti.

Termín.	Dne 12. julija 1907.
Pšenica za oktober	na 50 kg K 11 45
Rž	50 „ 8 84
Koruzna	50 „ 6 05
„ 1908	50 „ 6 18
Oves	60 „ 8 08

Nespremenjeno.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 662 Srednji vrtalni tlak 758.0 mm

Juli	Uas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
11.	9. v.	739.8	13.0	sr. szahod	oblačno
12.	7. v.	740.4	13.0	brezvetrno	oblačno
„	2. pop.	739.9	17.1	sr. jvzh.	oblačno

Srednja večerajšnja temperatura: 17.6° normale 19.7°. — Padavina v mm 9.0
Večera popoldne nevihta.

Zahvala.

Globoko potrti vsled boleste izgube naše iskrenoljubljene, nepozabne sestre ozir, svakinje in tete, gospodične

Lujize Sagorz

dovoljujemo si tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem za številne izraze sožalja, krasne vence in obilni sprejem k zadnjemu počitku izreči svojo najsrčnejšo in najlepšo zahvalo.

Ljubljana, 11. julija 1907.

Zalujoči ostali.

gostilno

v najem ali na račun.

Ponudbe pod „A. H. 10.“ na upravn. „Slov. Naroda“.

železna blagajna

se ceno prodaja. 2319—1
Poizve se pri g. Lud. Černo, zlatarju v Wolfvih ulicah 3.

Vino naprodaj

Zadruga „Kletarstvo pri Pobegeh“ poleg Kopra

naznanja velec. trgovcem z vinom in gostilničarjem, da ima še okoli

200 hl izvrstnega in pristnega ter raznovrstn. vina naprodaj.

Cene po dogovoru.
Za podrobnosti se je obračati do načelnstva zadruga.

Švicarija.

Od 1. maja nadalje tudi gorkakuhinja

Vsak dan ob 3. in ob 7. popoldne

KONCERT

Ljublj. seksteta na lok

Ob nedeljah in praznikih ob 7. uri zjutraj, 1/2.10. dopoldne in ob 3. in 7. popoldne.

Ustrop vselej prost.

Komija

in skladiščnika

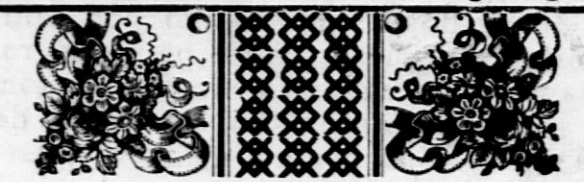
sprejme trgovina z železnino.

Ponudbe pod „železninar“ na upravn. „Slov. Naroda“.

Dr. v. Foedransperg

Je odpotoval do 25. julija.

A 188/7

Oklic.

Vsled sklepa c. kr. okrajnega sodišča v Rudolfovem dne 6. julija 1907 se bode vršila

prostovoljna dražba

v zapuščino gospe Hedvige Schulz v Kandiji spadajočih dragocenosti in drugih premičnin, in sicer prvih

dne 16. julija 1907

od 10. do 12. dopoldne, eventualno tudi od 2. do 6. popoldne v notarski pisarni in ostalih premičnin pa

dne 17. in 18. julija 1907

od 9. do 12. dopoldne in od 2. do 5. popoldne v hiši št. 39 v Kandiji, pri kateri se bodo iste za ali nad inventarno ceno najboljšemu ponudniku proti gotovemu plačilu skupila v roke podpisane sodnega poverjenika prodale.

C. kr. notarski urad v Rudolfovem,

dne 9. julija 1907.

Viktor Poznik

kot z dekretom c. kr. deželnega sodišča v Ljubljani 19. junija 1907 št. 1754 za c. kr. notarja dr. Albiu Poznika v Rudolfovem imenovani substitut.

Oblastveno dovoljena razprodaja!

Nikar ne zamudite ugodne prilike za nakup!

Ta teden

se z dovoljenjem
obrtne oblasti
radi popolne
opustitve
trgovine

svilenina
čipke
pozamenti
bluze

klobuki

spodnja krila

srajce

rokavice

Le

pri

Ernestu Sarku

Dvorski trg št. 3

pod Narodne kavarne.

2006—8

Oprava za trgovino se ceno prodaja!

Prodaja se hiša št. 145

v Rožni dolini pri Ljubljani pod ugodnimi pogoji. 2308—1

Več se izve pri lastniku istotam.

Mlad mož, ki je dobro izdelal trgovsko šolo, išče takoj mesta

knjigovodje

v kaki pisarni ali kaki trgovini.

Pismene ponudbe na Avgusta Bučar, Rožna dolina pri Ljubljani.

Prostori za trgovino

obrt ali shrambo

z več oddelki, se takoj oddajo. Posebno pripravno za vinotoč itd.

Šelenburgove ulice št. 5.

poleg glavne pošte. 2504 1

Pristni brinjevec, domačo slivovko, borovničarja, grenčico (Wermuth), „Markus“, i. t. d. dobi se v vsaki množini v destilarni in žganjarni:

M. LAVRENČIČ

Šiška pri Ljubljani.

2805—1

Posteljno perje in puh

oprano in osnaženo

1/2 kg od 35 kr. naprej

807 19 prodaja

C. I. Hamann v Ljubljani.

Svetlolikalnica in čistilnica

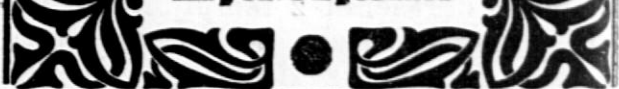
Kolodvorske ulice št. 8

Je sedaj opremljena popolnoma na novo in so odstranjene vse tehniške težkoče, da se očisti perilo snežnobelo in izgleda kakor novo. Prevzemajo se tudi bluze, suknji, obleke, zastorji. Perilo poslano od zunaj se hitro osnaži in ceno zaračunaj. 1940 10

Z odličnim spoštovanjem

Anton Sarc

Ljubljana

Vljudno se priporoča

trgovina

s klobuki in črevlji

Ivan Podlesnik ml.

Ljubljana,

Stari trg št. 10.

Velika zaloga, solidno blago.

3512 Cene zmerne. 88

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi. Rez. fondi: 34,788.837.76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.383.75 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vsesestransko slovensko-narodno upravo.

Vsa poizvedba daj:

Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastnej bančni hiši v Gospodskih ulicah št. 12.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na dolžništvo in smrt s manjšajimi vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.